

SLAĐANA MATIĆ TRSTENJAK

INTIMNA POKRAJINA

Naslikana pokrajina Slađane Matić Trstenjak predstavlja odsev njenih preišljevanj in odzivov na preteklost. Osebnostna izpovedna likovna govorica se napaja globoko v podoživljanju otroštva, ki ga je prekinila vojna izkušnja in vplivala na najstniška leta. Idilično okolje doline reke Bosne, ki ji je predstavljalo brezskrbno igrišče je zaradi grozovitih dejanj postalo nevarno območje. Ta podoba se je v slikarkini zavesti tako usidrala, da je postala tematska stalnica za ustvarjanje. V zadnjem, približno desetletjem trajajočem obdobju je nastal obširen opus, v katerem prepoznavamo vse glasnejši klic k optimizmu. Matić Trstenjakova se je v tem času preselila v Maribor in si ustvarila družino, kar je nedvomno vplivalo na določene spremembe v njenem življenju.

Vsaka umetnina na razstavi prinaša drugačno vzdušje. Preišljeno barvno slojenje, prepletanje likovnih materialov in tehnik ustvarja različne domišljajske kompozicije. Barvna paleta je tista, ki spreminja atmosfero. Sliko sestavlja več plasti barvnih površin, ki se med prekrivajo v navidez hipno naslikanih nanosih. Nebo, ki mu avtorica nameni veliko prostora, je redko modro, včasih sije sonce, še bolj pogosti so oblaki, zanimive so kombinacije večbarvnega obzorja. Med motivi prepoznavamo abstrahirane podobe iz narave. Najpogosteje so to drevo, gozd, planota in reka. V nekaterih kompozicijah dobimo občutek, da gledamo na obširno polje s ptičje perspektive.

Poseben likovni in vsebinski poudarek umetnin je kolaž. Iztrgani in na platno prilepljeni papirnati trakovi segajo čez rob in ustvarjajo prostorsko dimenzijo slike. Gre za združevanje barvnih in porisanih lističev različnih oblik, ki kot slap odteka s platna.

Drevo je najbolj prepoznavna oblika v slikarkini pokrajini. S tem ko ga postavlja v ospredje ga postavlja v vlogo človeka. To drevo je enkrat majhno, drugič večje, tudi upognjeno, na hribu, večkrat v gozdu. Vedno je upodobljeno s črno, ki predstavlja zemljo in korenine, iz katerih raste. Njegova krošnja pa sega v višino, čim višje v nebo, kjer so barve vse svetlejše. Tudi gromozansko silhueto gore v ospredju nekaterih kompozicij razumemo kot senco preteklosti, ki jo nadvlada žareča sončna svetloba. Še več optimizma in ljubezni do življenja pa prinašajo barviti hudourniki, ki s platna odnašajo negativno energijo.

Mag. Mojca Štuhec, kustosinja